

Sygnatura akt V GC 915/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 01-02-2019 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Asesor Sądowy Grzegorz Turlakiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Dostatnia

po rozpoznaniu w dniu 01-02-2019 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Towarzystwa (...) w W.

przeciwko A.w L.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10830zł (dziesięć tysięcy osiemset trzydzieści złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 1805 zł od dnia 21-04-2016r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 1805 zł od dnia 11-10-2016r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 1805 zł od dnia 21-04-2016r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 1805 zł od dnia 11-10-2016r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 3610 zł od dnia 23-03-2016r. do dnia zapłaty;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3917 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

ASR Grzegorz Turlakiewicz

Sygn. akt: V GC 915/18

UZASADNIENIE

Strona powodowa I. V. I.w W. wniosła pozew o zasądzenie od pozwanej A. w L. kwoty 10 830 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dat wskazanych w pozwie.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że zawarła w dniu 5 maja 2014 r. z pozwaną umowę generalną ubezpieczeń komunikacyjnych, na podstawie których pozwana zawierała z powódką umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów, umowy ubezpieczenia AUTOCASCO, (...) Następstw Nieszczęśliwych Wypadków Kierowcy i Pasażerów, ubezpieczenia Z. Karta, ubezpieczenia (...) oraz ubezpieczenia Szyb. W związku z powyższą umową powódka zawarła z pozwaną umowę ubezpieczenia OC o numerze FL- (...), dotyczącą pojazdu marki M. (...) 440 (...) 18.0T (...) (XLX) o nr rej. (...). Umowa

była zawarta na 12 miesięcy z okresem ochrony od 9 kwietnia 2016 r. do 8 kwietnia 2017 r. Należna składka wynosiła 3610 zł, przy czym płatność miała nastąpić w dwóch ratach - pierwsza w wysokości 1805 zł z terminem płatności na dzień 20 kwietnia 2016 r. oraz druga rata w wysokości 1805 zł z terminem płatności na dzień 9 października 2016 r. Powódka zawarła z pozwaną również umowę ubezpieczenia OC o numerze FL- (...), dotyczącą pojazdu marki M. (...).440 (...) 18.0T (...) (XLX) o nr rej. (...). Umowa była zawarta na 12 miesięcy z okresem ochrony od 9 kwietnia 2016 r. do 8 kwietnia 2017 r. Należna składka wynosiła 3610 zł, przy czym płatność miała nastąpić w dwóch ratach - pierwsza w wysokości 1805 zł z terminem płatności na dzień 20 kwietnia 2016 r. oraz druga rata w wysokości 1805 zł z terminem płatności na dzień 9 października 2016 r. Ponadto powódka zawarła z pozwaną umowę ubezpieczenia OC o numerze FL- (...), dotyczącą pojazdu marki M. (...).440 (...) 18.0T (...) (XLX) o nr rej. (...). Umowa była zawarta na 12 miesięcy z okresem ochrony od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. Należna składka wynosiła 3610 zł z terminem płatności na dzień 22 marca 2016 r.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Koninie orzekł zgodnie z żądaniem strony powodowej.

W sprzeciwie od ww. nakazu pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniosła, że z dołączonych do pozwu dokumentów nie wynika, aby w ogóle doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, dotyczącej kolejnych pojazdów oraz że dokumenty te nie wskazują na podmiot zobowiązany do zapłaty składki. Ponadto wskazała, że pojazdy powoływane przez powódkę zostały sprzedane, a więc pozwana nie jest zobowiązana do zapłaty składki. Zarzuciła, że przedstawione przez powódkę dokumenty stanowią tylko dokument prywatny i nie mają waloru dowodowego. W konsekwencji powódka nie wykazała wysokości roszczenia i nie wykazała także sposobu i wysokości naliczonych odsetek. Z ostrożności podniosła zarzut przedawnienia

W toku sprawy strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 maja 2014 r. doszło do zawarcia między powódką I. (...) (...) w W. – jako ubezpieczycielem, a M. W., J. W. oraz pozwaną A. (...) w L. – jako ubezpieczającymi, umowy generalnej ubezpieczeń komunikacyjnych. Zgodnie z § 1 ust. 2 rzeczony umowy stanowić ona miała porozumienie ramowe określające warunki, na jakich zawierane i wykonywane będą umowy ubezpieczenia dla poszczególnych pojazdów floty użytkowanej przez ubezpieczającego. W § 1 ust. 2 wskazano, że w skład floty pojazdów użytkowanej przez ubezpieczającego wchodzi pojazdy: stanowiące własność ubezpieczającego, będące w posiadaniu ubezpieczającego na podstawie umowy leasingu, umowy kredytu, umowy najmu lub dzierżawy, wymienione w wykazie pojazdów stanowiących załącznik nr 2 do umowy generalnej oraz pojazdy dołączane do floty i obejmowane ochroną ubezpieczeniową na podstawie umów ubezpieczenia zawieranych w czasie obowiązywania umowy generalnej. W § 2 umowy strony postanowiły, że do umów ubezpieczenia zawieranych na warunkach ustalonych w umowie generalnej czynności brokerskie, związane z wykonywaniem umów ubezpieczenia zawartych na warunkach umowy generalnej wykonywać będzie (...) S.A. Biuro (...) w O.. W § 3 ust. 1 pkt 1 wskazano, że na warunkach umowy generalnej powódka udzieli ubezpieczającemu ochrony w zakresie m.in. ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC). Zgodnie zaś z § 28 umowy powódka miała potwierdzać zawarcie umowy ubezpieczenia na warunkach umowy generalnej wystawiając polisę i indywidualne potwierdzenia ubezpieczenia OC dla każdego pojazdu. W § 27 ust. 2 strony postanowiły, że zgłoszenie pojazdu do objęcia ochroną ubezpieczeniową musi nastąpić w formie pisemnego wniosku, który może być przesłany faksem lub mailem.

(dowód: umowa generalna k. 147-165)

E-mailem z dnia 5 kwietnia 2016 r. (...) S.A. Biuro (...) w O., działając w imieniu pozwanej, złożył zlecenie brokerskie na ubezpieczenie komunikacyjne na dwa ciągniki M. nr rej. (...) w zakresie m.in. ubezpieczenia OC dla pojazdów zgodnie z załącznikiem nr 1 do polisy seria FL-A nr (...) -64. Zgodnie z polisą zbiorczą serii nr od FL- (...) - FL- (...) składka OC za obie te polisy miała wynosić 7 220 zł. Ubezpieczającym była pozwana. Składki miały być płatne w dwóch ratach. Termin płatności pierwszej raty wyznaczono na 20 kwietnia 2016r., natomiast termin płatności drugiej raty

wyznaczono na 9 października 2016r. W załączniku do rzeczonyj polisy wymieniono pojazdy marki M. o nr rej. (...) oraz o nr rej. (...). Z załącznika do polisy wynikało również, że raty składki każdej z polis miały wynosić po 1805 zł. Polisy te zostały wysłane pozwanej.

(dowód: e-mail k. 124-128, polisa wraz załącznikiem k. 112-117, kserokopia książka nadawczej 118-121, potwierdzenie zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej k. 117)

Pojazd marki M. nr rej. (...) w okresie od 9 kwietnia 2016 r. do 8 kwietnia 2017 r. podlegał ubezpieczeniu OC na podstawie polisy nr (...) świadczonej przez powódkę. Posiadaczem pojazdu była pozwana.

(dowód: informacja z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego k. 131-135)

Pojazd marki M. nr rej. (...) w okresie od 9 kwietnia 2016 r. do 8 kwietnia 2017 r. podlegał ubezpieczeniu OC na podstawie polisy nr (...) świadczonej przez powódkę. Posiadaczem pojazdu była pozwana.

(dowód: informacja z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego k. 136-138)

E-mailem z dnia 8 marca 2016 r. (...) S.A. Biuro (...) w O. działając w imieniu pozwanej, złożył zlecenie brokerskie na ubezpieczenie komunikacyjne w zakresie m.in. ubezpieczenia OC dla pojazdów zgodnie z załącznikiem nr 1 do polisy seria FL-A na 6 ciągników M. nr rej. (...) -6. Zgodnie z polisą zbiorczą serii nr od FL- (...) - FL- (...) składka OC za wszystkie polisy miała wynosić 21 660 zł, przy czym z załącznika do polisy zbiorczej wynikało, że w przypadku polisy FL- (...) składka miała wynosić 3610 zł. Ubezpieczającym była pozwana. Składki miały być płatne w dwóch ratach. Termin płatności składki ustalono na 22 marca 2016r. Polisa nr FL- (...) dotyczyła pojazdu M. nr rej. (...). Polisy te zostały wysłane pozwanej.

(dowód: e-mail k. 129-130, polisa zbiorcza wraz załącznikami k. 105-109, potwierdzenie zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej k. 111, kserokopia książka nadawczej 118-121)

Pojazd marki M. nr rej. (...) w okresie od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. podlegał ubezpieczeniu OC na podstawie polisy nr (...) świadczonej przez powódkę. Posiadaczem pojazdu było (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

(dowód: informacja z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego k. 139-141)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, kserokopii dokumentów oraz wydruków komputerowych. Wyjaśnić w tym miejscu należy, że wprawdzie zgodnie z ustalonym orzecnictwem kserokopia nie jest dokumentem, jednakże niż można jej w ogóle odmówić mocy dowodowej. Pozwana nie zgłosiła w zakresie przedłożonych kserokopii żadnych konkretnych zarzutów co do prawdziwości i zgodności z dokumentami, które one odwzorowują, ograniczając się jedynie do stwierdzenia, że dokumenty prywatne nie mają waloru dokumentu urzędowego i dla ich obalenia wystarczy ogólne zaprzeczenie. Nie podważyła tego, że nie odpowiadają one oryginałom tych dokumentów. Kserokopie te nie były jak wskazano powyżej podważane w żadnym zakresie przez pozwaną, tak co do ich treści jak i podmiotów od których one pochodziły. Tak więc w tej sytuacji, gdy nie były one podważane, ani też gdy w stosunku do nich żadna ze stron nie zgłosiła żadnych konkretnych zarzutów podważających ich moc dowodową Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby podważać ich wiarygodność oraz moc dowodową dla ustalenia przedmiotowego stanu faktycznego. W przypadku wydruków komputerowych mają one natomiast moc dokumentów (vide art. 308 k.p.c.) i nie wymagają one podpisu dla uzyskania przez nie mocy dowodowej. Zwrócić również należy uwagę, że nie wszystkie dowody dołączone do akt przez stronę powodową były niepoświadczonymi za zgodność z oryginałem kserokopiami dokumentów (zob. umowa generalne k. 147-165).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy ubezpieczenia. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia, ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Obrona pozwanej koncentrowała się przede wszystkim na zaprzeczaniu mocy dowodowej złożonych przez powódkę dokumentów i wydruków komputerowych i podnoszeniu, że powódka zdaniem pozwanej nie udowodniła swoich roszczeń.

Powódka na potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia przedłożyła kserokopie polis ubezpieczeniowych tj.: 1) kserokopię polisy zbiorczej o nr od FL-A nr (...) do FL- (...) wraz z załącznikami oraz wraz z kserokopią potwierdzenia zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, z których wynikało, że ochrona ubezpieczeniowa OC dotyczyła pojazdu marki M. o nr rej (...) oraz że składka ubezpieczeniowa OC z tytułu polisy FL-A nr (...) w wysokości 3610 zł miała być płatna do 22 marca 2016 r. 2) kserokopię polisy zbiorczej o nr FL-A nr (...) do FL- (...), z której wynikało, że ochrona ubezpieczeniowa dotyczyła pojazdów marki M. o nr rej (...), zaś całkowita składka ubezpieczeniowa OC za obie te polisy miała wynosić 7 220 zł, przy czym składki miały być płatne w dwóch ratach. Termin płatności pierwszej raty wyznaczono na 20 kwietnia 2016 r., natomiast termin płatności drugiej raty wyznaczono na 9 października 2016r. Ponadto z załącznika do polisy wynikało, że rata składki każdej z polis miały wynosić po 1805 zł. W przypadku każdej z wymienionych wyżej polis zbiorczych ubezpieczającym była pozwana A. w L..

Zgodnie z art. 809 § 1 k.c., ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia.

Powyższa regulacja została wprowadzona do kodeksu cywilnego by przesądzić zasadę, wedle której umowa ubezpieczenia dochodzi do skutku solo consensu - przez zgodne oświadczenia stron umowy, ale dokument ubezpieczenia potwierdza zawarcie umowy ubezpieczenia. Przyjmuje się w doktrynie, że dokument ubezpieczenia wystawiany przez ubezpieczyciela ma służyć celom dowodowym (forma ad probationem). Treść dokumentu ubezpieczenia podlega ogólnym przepisom w zakresie oświadczeń woli. Jeśli taki dokument został wydany, to zawiera on z reguły najbardziej istotne postanowienia zawartej umowy ubezpieczenia (essentialia negotii), a wtedy stanowi integralną część umowy. Powyższe prowadzi zatem do wniosku, że dokument ubezpieczenia (polisa) stanowi dowód zawarcia umowy (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 kwietnia 2013 r. VI ACa 1324/12 LEX nr 1331146, wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 18 stycznia 2019 r. IX Ca 63/19

Uznać zatem należy, że już tylko przedkładając powyższe polisy ubezpieczeniowe strona powodowa udowodniła zawarcie umowy ubezpieczenia z pozwanym o treści wynikającej z rzeczonych polis. Ponadto należy wskazać, że strona powodowa przedłożyła umowę generalną oraz treść korespondencji e-mail, w której broker działający w imieniu pozwanej zwracał się z ofertą zawarcia umowy ubezpieczenia OC dotyczącą pojazdów M. o nr rej (...). Ponadto należy wskazać, że powódka przedłożyła wydruki z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego potwierdzające, że powódka świadczyła na ochronę ubezpieczeniową przedmiotowych pojazdów na podstawie przedłożonych polis ubezpieczeniowych.

Reasumując, powódka wykazała, że łączyły ją z pozwaną: umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów o nr FL- (...), dotyczącą pojazdu marki M. (...).440 (...) 18.oT (...) (XLX) o nr rej. (...) ze składką w wysokości 3610 zł, płatną w dwóch ratach - pierwsza w wysokości 1805 zł z terminem płatności na dzień 20 kwietnia 2016 r. oraz druga rata w wysokości 1805 zł z terminem płatności na dzień 9 października 2016 r. oraz umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów o nr FL- (...), dotyczącą pojazdu marki M. (...).440 (...) 18.oT (...) (XLX) o nr rej. (...) ze składką w wysokości 3610 zł, płatną w dwóch ratach - pierwsza w wysokości 1805 zł z terminem płatności na dzień 20 kwietnia 2016 r. oraz druga rata w wysokości 1805 zł z terminem płatności na dzień 9 października 2016 r. oraz umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów o nr FL- (...), dotyczącą pojazdu marki M. (...).440 (...) 18.oT (...) (XLX) o nr rej. (...) ze składką w wysokości 3610 zł płatną do 22 marca 2016 r. W takiej sytuacji to na pozwanej spoczywał ciężar, że zapłaciła rzeczony składki bądź że zawiadomiła pozwaną o zbyciu wymienionych wyżej pojazdów. Wyjaśnić bowiem należy, że dla

odpowiedzialności pozwanej bez znaczenia jest fakt samego zbycia pojazdów, jeśli nie zawiadomiła równocześnie o tym fakcie powódki. Zgodnie bowiem z art. 32 ust. 4 zd. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o przeniesieniu własności. Pozwana jednakże nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających uiszczenie przez nią należnych powódce składek ani dowodów potwierdzających zawiadomienie powódki o zbyciu pojazdów.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z polisą nr (...) oraz polisą nr (...) pierwsze raty składki w wysokości 1805 zł miały być płatne w terminie do 20 kwietnia 2016 r., a zatem odsetki przysługiwały powódce od 21 kwietnia 2016 r., natomiast termin płatności drugich rat składek również w wysokości 1805 zł ustalono na 9 października 2016 r., przy czym należy mieć na uwadze, że data ta wypadła w niedzielę, a zatem termin płatności mijał dopiero 10 października 2016 r. W konsekwencji w przypadku drugich rat składek z polisy nr (...) oraz polisy nr (...) powódce przysługiwały odsetki od 11 października 2016 r. Zgodnie zaś z polisą nr (...) składka w wysokości 3610 zł miała być płatna do 22 marca 2016 r., a zatem powódce przysługiwały odsetki od 23 marca 2016 r.

Wyjaśnić również należy, że niezasadny był zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną. Zgodnie bowiem z art. 819 § 1 k.c. roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. Przepis ten ma charakter ogólny i znajduje zastosowanie zarówno w sytuacji, gdy dłużnikiem jest ubezpieczyciel, jak i do roszczenia ubezpieczyciela przeciwko ubezpieczającemu, w tym przede wszystkim roszczenia o zapłatę składki. W niniejszej sprawie roszczenia powódki stały się wymagalne w dniu 21 kwietnia 2016 r. (o zapłatę dwóch składek po 1805 zł), w dniu 23 marca 2016 r. (o zapłatę składki 3610 zł) oraz 10 października 2016 r. (o zapłatę dwóch składek po 1805 zł), natomiast pozew został wniesiony w dniu 30 sierpnia 2018 r., a zatem przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia.

Mają na uwadze powyższe orzeczono, jak w pkt 1 i 2 wyroku.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak nałożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W niniejszej sprawie powódka uległa tylko w zakresie części żądania odsetkowego, co uzasadnia nałożenie obowiązku zwrotu kosztów wyłącznie na stronę pozwaną. Na koszty poniesione przez powódkę składały się opłata od pozwu – 300 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, w łącznej kwocie 3617,00 zł. Koszty zastępstwa procesowego zostały ustalone stosownie do treści § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800)

Asesor sądowy Grzegorz Turlakiewicz